

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Cauza C-651/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Cale de atac împotriva unei decizii de respingere ca inadmisibilă a unei cereri ulterioare de protecție internațională – Termen de introducere a căii de atac – Modalități de notificare)

(2020/C 378/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurent: JP

Intimat: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Dispozitivul

Articolul 46 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care impune un termen de decădere de 10 zile, cu includerea zilelor de sărbătoare legală și a zilelor libere, pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de inadmisibilitate a unei cereri ulterioare de protecție internațională, începând de la notificarea unei astfel de decizii, inclusiv atunci când, în lipsa alegerii domiciliului în acest stat membru de către solicitantul vizat, o astfel de notificare este efectuată la sediul autorității naționale competente pentru examinarea acestor cereri, cu condiția, în primul rând, ca acești solicitanți să fie informați că, în lipsa alegerii unui domiciliu în vederea notificării deciziei privind cererea lor, se va considera că și-au ales domiciliul în acest scop la sediul acestei autorități naționale, în al doilea rând, ca condițiile de acces al solicitanților menționați la acest sediu să nu facă excesiv de dificilă primirea de către aceștia din urmă a deciziilor care îi privesc, în al treilea rând, ca accesul efectiv la garanțiile procedurale recunoscute solicitanților de protecție internațională de dreptul Uniunii să fie asigurat acestora într-un astfel de termen și, în al patrulea rând, ca principiul echivalenței să fie respectat. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal îndeplinește aceste cerințe.

⁽¹⁾ JO C 372, 4.11.2019.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 22 iunie 2020 – Bundesrepublik Deutschland/SW

(Cauza C-273/20)

(2020/C 378/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Intimată: SW

Intervenientă: Stadt Darmstadt